

PREÀMBUL

Catalunya s'ha anat construint al llarg del temps amb les aportacions d'energies de moltes generacions, de moltes tradicions i cultures, que han trobat a Catalunya una terra d'acollida.

El poble de Catalunya ha mantingut al llarg dels segles una vocació constant d'autogovern, encarnada en institucions pròpies com la Generalitat –que fou creada el 1359 a les Corts de Cervera- i en un ordenament jurídic específic recollit, entre d'altres recopilacions de normes, en les "Constitucions i altres drets de Catalunya". Després de 1714, han estat diversos els intents de recuperació de les institucions d'autogovern. En aquest itinerari històric constitueixen fites destacades, entre d'altres, la Mancomunitat de 1914, la recuperació de la Generalitat amb l'Estatut de 1932, el seu restabliment el 1977, i l'Estatut de 1979, nascut amb la democràcia, la Constitució de 1978 i l'Estat de les autonomies.

La llibertat col·lectiva de Catalunya troba en les institucions de la Generalitat el nexa amb una història d'afirmació i respecte dels drets fonamentals i de les llibertats públiques de la persona i dels pobles; història que els homes i dones de Catalunya volen prosseguir amb la finalitat de fer possible la construcció d'una societat democràtica i avançada, de benestar i progrés, solidària amb el conjunt d'Espanya i incardinada a Europa.

El poble català segueix proclamant avui com a valors superiors de la seva vida col·lectiva la llibertat, la justícia i la igualtat, i manifesta la seva voluntat d'avançar per una via de progrés que assegurï una qualitat de vida digna per a tots els que viuen i treballen a Catalunya.

Els poders públics estan al servei de l'interès general i dels drets de la ciutadania, amb respecte al principi de subsidiarietat.

És per tot això que, seguint l'esperit del Preàmbul de l'Estatut de 1979, aquest Estatut assumeix que:

- Catalunya és un país ric en territoris i gent, una diversitat que la defineix i l'enriqueix des de fa segles i l'enforteix pels temps que vindran.
- Catalunya és una comunitat de persones lliures per a persones lliures on cadascú pugui viure i expressar identitats diverses, amb un decidit compromís comunitari basat en el respecte a la dignitat de totes i cadascuna de les persones.
- L'aportació de tots els ciutadans i ciutadanes ha configurat una societat integradora, amb l'esforç com a valor i amb capacitat innovadora i emprenedora, valors que segueixen impulsant el seu progrés.
- L'autogovern de Catalunya, es fonamenta en la Constitució, així com en els drets històrics del poble català que, en el marc d'aquella, donen origen en aquest Estatut al reconeixement d'una posició singular de la Generalitat. Catalunya vol desenvolupar la seva personalitat política en el marc d'un Estat que reconeix i respecta la diversitat d'identitats dels pobles d'Espanya.
- La tradició cívica i associativa de Catalunya ha subratllat sempre la importància de la llengua i la cultura catalanes, dels drets i dels deures, del saber, de la formació, de la cohesió

social, del desenvolupament sostenible i de la igualtat de drets, avui, en especial, de la igualtat entre dones i homes.

- Catalunya, a través de l'Estat, participa en la construcció del projecte polític de la Unió Europea, els valors i objectius de la qual comparteix.
- Catalunya afirma, des de la seva tradició humanista, el seu compromís amb tots els pobles per a construir un ordre mundial pacífic i just.

El Parlament de Catalunya, recollint el sentiment i la voluntat de la ciutadania de Catalunya, ha definit, de forma àmpliament majoritària a Catalunya com a nació. La Constitució espanyola, en el seu article segon, reconeix la realitat nacional de Catalunya como a nacionalitat.

En exercici del dret inalienable de Catalunya a l'autogovern, els Parlamentaris catalans proposen, la Comissió Constitucional del Congrés dels Diputats acorda, les Corts Generals aproven i el poble de Catalunya ratifica el present Estatut.

NOTA: les modificacions introduïdes el dilluns 6 de març apareixen subratllades